

Introductie

Het was 3 uur in de morgen op 9 november 2010 toen Maria plotseling wakker werd. Nauwelijks had ze naar de tijd gekeken die rood oplichtte van de digitale klok naast haar bed, of ze werd gewaar dat haar lichaam anders aanvoelde. Ze voelde zich gewichtloos en ervoer een zinderend gevoel in haar buik, dat zich helemaal tot aan haar voeten leek te verplaatsen en elke zenuw en elke spiervezel aanraakte.

Terwijl ze dan het nachtlampje aandeed, gierden er zowel lichamelijk als geestelijk een aantal sterke emoties als een elektrische stroom door haar hele lichaam. Verward en overweldigd ging ze recht zitten. Ze werd onmiddellijk naar een afbeelding van Jezus op het nachtkastje getrokken.

Het gezicht in de afbeelding begon te veranderen. Het werd levensecht. Tot haar verbazing glimlachte de afbeelding van Jezus naar haar en Zijn lippen begonnen te bewegen alsof Hij aan het spreken was. Zijn gezicht was levendig waarbij verschillende uitdrukkingen van tederheid, bezorgdheid en medelijden de hele afbeelding bezielde. Hoewel ze Zijn stem niet kon horen, wist ze instinctief dat Hij met haar wilde communiceren.

Ze wist onmiddellijk dat dit een goddelijke aanwezigheid was. In strijd met de verwachting voelde ze een rustgevende kalmte die niet strookte met de ietwat surrealistische atmosfeer in de kamer. Bevend, terwijl de tranen over haar gezicht stroomden, werd ze als een klein kind voor Hem. En toen voelde ze de sterke drang om op te schrijven wat ze wist dat Jezus haar vertelde.

In haar achterhoofd kwam het besef dat er zich juist een deur geopend had. Een knop was aangezet en er was geen weg terug.

Graaiend naar een oude envelop en naast haar bed een pen pakkend, begonnen de woorden zich in haar geest te vormen.

Ze schreef op wat ze hoorde, zoals het haar op een zachte, maar gezaghebbende wijze gedicteerd werd. Toen haar pen het papier raakte, vormde elk woord zich klaar en duidelijk.

De eerste woorden die ze schreef waren: "Uw Wil is mijn bevel." Zonder te begrijpen waarom ze dat schreef, wist ze in haar hart dat dit een natuurlijke en spontane reactie was. Op de een of andere manier wist ze dat ze dit eerst moest schrijven. En dan kwam de eerste boodschap die haar door Jezus gegeven werd.

De aan haar gedicteerde boodschap bevatte 745 woorden en het kostte haar precies 7 minuten om deze boodschap van het begin tot het eind woord voor woord op te schrijven.

De volgende morgen overviel haar in het koele licht van de dag een gevoel van onwerkelijkheid. Met een beklemd gevoel wist ze dat wat zich tijdens de nacht afgespeeld had, echt werkelijkheid was. En dus las ze de boodschap. Bevend van de schok en vol ongeloof vloeiden de tranen toen de waarheid begon door te dringen.

Maria, een schrandere vrouw en moeder van vier kinderen, leidde een druk en voldaan leven. Gewend om te gaan met de vele uitdagingen van de dagdagelijkse gang van zaken, zou ze de eerste geweest zijn om dergelijke beweringen weg te wuiven. Toch wist ze in haar hart dat ze zich de boodschappen niet inbeeldde, maar ook dat ze nooit in staat zou zijn om een tekst als deze te vervaardigen.

Nerveus nam ze de afbeelding van Jezus weer op en keek ernaar. Afwachtend. De afbeelding uitdagend opnieuw te bewegen. En dat deed deze. Ditmaal huilde ze en smeekte Jezus om haar een teken te geven of dit alles al dan niet haar verbeelding was.

Het was 11 uur in de voormiddag. De afbeelding veranderde zoals voorheen en het gezicht van Jezus kwam opnieuw tot leven. Hij was in het wit gekleed met een gouden boord aan de nek. Zijn gezicht was lang en smal. Hij had roodachtig bruin, golvend haar tot op Zijn schouders, doordringende blauwe ogen en werd omgeven door een oogverblindend doordringend licht. Dat licht, zegt Maria, is zeer sterk en vermoeit je. Hij keek haar met bezorgdheid, medelijden en een diepe, blijvende liefde teder aan. En vervolgens glimlachte Hij.

Haar lichaam ervoer weer hetzelfde zinderende, gewichtloze gevoel. Ze schreef de volgende boodschap op, een persoonlijke. Veel korter dan de nacht ervoor. Ditmaal zei Jezus haar om niet bang te zijn. Dat Hij zich wel degelijk met haar in verbinding stelde. Hij verzocht haar dringend om niet weg te lopen en sterk te zijn. Hij stelde haar gerust dat ze zich dit niet inbeelde.

En zo begonnen de boodschappen, hoewel Maria in het begin geen idee had waarover deze gingen of wat ze betekenden. Ze was erg bang voor de publieke reactie op dergelijke boodschappen en was opgelucht toen Jezus haar vertelde dat Hij wilde dat ze om tal van redenen verborgen bleef.

Terwijl de waarheid langzaam tot haar doordrong, dat de boodschappen inderdaad echt waren hoewel ze heimelijk hoopte dat ze dat niet waren, ging ze ervan uit dat ze gewoon een andere visionaire, een andere zienster, was.

Dit was niet het geval. Jezus vertelde haar uiteindelijk wie ze was. Hij vertelde haar dat ze de eindtijdprofeet was (een term waarvan ze nog nooit gehoord had) en dat ze uitverkoren was. Ze werd gezonden als de zevende boodschapper om namens Jezus de Zegels vervat in het Boek der Openbaring bekend te maken om de wereld op Zijn Tweede Komst voor te bereiden.

Sindsdien heeft ze bijna dagelijks een boodschap van Jezus ontvangen. Een aantal van die boodschappen werden haar gegeven door de Maagd Maria, de Moeder van God, die aan Maria een nieuwe titel waaronder Zij bekend wenst te worden, heeft opgegeven, de Moeder van de Verlossing.

De eerste boodschap van God de Vader ontving ze in juni 2011. Net voordat ze deze boodschap ontving, kreeg ze een boodschap van de Heilige Geest die aankondigde dat God de Vader zich met haar in verbinding wilde stellen.

Tijdens het opschrijven van deze boodschap beefde ze, niet omdat ze bang was maar vanwege Zijn macht en de zuivere liefde die Hij voor de hele mensheid heeft. Hij legde haar uit waarom Hij de wereld in de eerste plaats schiep: het was opdat Hij een familie zou hebben.

Maria is Rooms-katholiek maar zegt dat ze tot op het moment dat ze de boodschappen ontving een lauwe beoefenaarster was. Ze geloofde in God maar ze was niet godvruchtig in de traditionele zin. In de maanden die aan de eerste boodschap voorafgingen, heeft ze echter een geestelijke vernieuwing doorgemaakt en private verschijningen van de Maagd Maria aanschouwd, hoewel ze dit voor zichzelf hield.

Ten gevolge van de verschijningen begon ze meer te bidden en de heilige Rozenkrans op te zeggen. Het was op 8 november 2010 tijdens het bidden van de Rozenkrans voor een beeld van O.L.Vrouw dat O.L.Vrouw haar een boodschap gaf die ze opschreef maar waarvan ze geen idee had wat het betekende.

Er werd Maria verteld dat de Tweede Komst van Christus ophanden is en dat zij de laatste boodschapper, de laatste profeet, is. Er werd haar verteld dat zij de zevende boodschapper, de zevende engel, is die de inhoud van de Zegels in het Boek der Openbaring aan de wereld zal meedelen als deze door het Lam Gods, Jezus Christus, geopend worden.

De aan haar gegeven boodschappen maken het Boek der Waarheid uit, dat in het Boek Daniël voor de eindtijd voorzeggd werd. Ze worden aan de wereld gegeven om bekering te helpen verspreiden zodat al Gods kinderen behoed kunnen worden voor de Antichrist die binnenkort in de wereld ten tonele zal verschijnen.

God, zegt ze, wil iedereen redden, met inbegrip van de verharde zondaars. Al die geredden zullen een Nieuw Paradijs op aarde binnentreden, waar we een volmaakte geest, lichaam en ziel zullen hebben. Zij zullen in alle pracht, liefde, vrede en harmonie leven en het zal hen aan niets ontbreken. Dat is het erfdeel dat God aan al Zijn kinderen beloofd heeft.

Het zal alles overtreffen wat we ons maar kunnen indenken, zegt ze, maar alleen diegenen die zich tot God wenden en om vergeving vragen, kunnen er binnengaan.

Zij zullen eeuwig leven hebben.

Als ze God verwerpen, zullen ze samen met de Antichrist, de Valse Profeet en al diegenen die Satan volgen, in het vuur van de hel geworpen worden.

En we hebben niet veel tijd meer.